

ROZHODNUTIE

Odvolací Disciplinárny senát v zložení z predsedu JUDr. Františka Ševčoviča a členov JUDr. Karola Poslucha, JUDr. Jozefa Švarca, JUDr. Evy Behranovej a JUDr. Ivana Kochanského dňa 07. decembra 2017 v disciplinárnej veci proti **JUDr. E.A.**, sudkyňi X, o odvolaní X proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu zo dňa 19. januára 2016, sp. zn. 3 Ds 1/2014 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, odvolanie X **z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Dňa 14.10.2014 podal X návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. E.A., sudkyňi X pre skutok identifikovaný tak, že ako sudkyňa spravodajkyňa v právnej veci žalobcov: 1/ E.A. a 2/ A.A. proti žalovaným: 1/ A.. a 2/ A.H. vedenej na X pod sp. zn. 5Co/72/2013, o určenie neplatnosti právneho úkonu a o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď písomné vyhotovenie uznesenia X zo dňa 28. februára 2013, č. k. 5Co/72/2013-241, ktorým súd nariadil predbežné opatrenie, a ktoré ako sudkyňa spravodajkyňa bola povinná vypracovať v zákonnej trojdňovej lehote, vyhotovila v rozpore s ustanovením § 75 ods. 9 a § 217 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku až dňa 30. apríla 2013, teda po uplynutí zákonnej lehoty.

V tomto konaní sudkyne videl navrhovateľ závažné disciplinárne previnenie v zmysle ustanovenia § 116 ods.2 písm.b/ v spojení s ustanovením § 116 ods.1 písm.a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej iba citovaný zákon), spočívajúce v zavinenom nesplnení alebo

porušení povinností sudcu ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné prít'azujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená.

Svoj návrh oprel X najmä o to, že horeuvedeným konaním sudkyňa postupovala primárne v rozpore s ustanoveniami § 2 ods.2 a § 30 ods.4 citovaného zákona a sekundárne v rozpore s ustanoveniami §§ 6, 75,211 a 217 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) čo malo za následok to, že vo veci vedenej na X pod sp. zn. 5Co/72/2013 nedošlo k rýchlej a účinnej ochrane práv účastníkov konania, čím sa neodstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastníci obrátili na súd so žiadosťou o rozhodnutie. Záverom návrhu uviedol, že potom, ako bude JUDr. E. A. uznaná za vinnú zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia v zmysle ustanovenia § 116 ods.2 písm.b/ v spojení s ustanovením § 116 ods.1 písm.a/ citovaného je potrebné uložiť jej disciplinárne opatrenie podľa 117 ods.5 písm. b/ tohto zákona a to zníženie funkčného platu o 70% na obdobie 1 (jedného) roka.

Na podklade tohto návrhu konal disciplinárny senát a po vykonanom dokazovaní v rozsahu a spôsobom ustanoveným v § 119 ods.1 a nasl. citovaného zákona na ústnom pojednávaní dňa 19.01.2016 rozhodol v konaní sp.zn. 3 Ds 1/2014 tak, že JUDr. E. A., sudkyňu X, podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov spod návrhu na začatie disciplinárneho konania X zo dňa 13. októbra 2014, sp. zn. x, v zmysle ktorého mala JUDr. E.A. spáchať závažné disciplinárne previnenie podľa ust. § 116 ods. 2 písm. b/ v spojení s ust. § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov tým, že ako sudkyňa spravodajkyňa v právnej veci žalobcov: 1/ x a 2/ x proti žalovaným: 1/ x. a 2/ x vedenej na x pod sp. zn. 5Co/72/2013, o určenie neplatnosti právneho úkonu a o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď písomné vyhotovenie uznesenia x zo dňa 28. februára 2013, č. k. 5Co/72/2013-241, ktorým súd nariadil predbežné opatrenie, a ktoré ako sudkyňa spravodajkyňa bola povinná vypracovať v zákonnej trojdňovej lehote, vyhotovila v rozpore s ustanovením § 75 ods. 9 a § 217 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku až dňa 30. apríla 2013, teda po uplynutí zákonnej lehoty oslobodil, pretože sudkyňa sa disciplinárneho previnenia nedopustila.

Svoje rozhodnutie disciplinárny senát odôvodnil tak, že z výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré opísal a sumarizoval na str. 2-9 nemožno konštatovať, že by sa sudkyňa JUDr. E. A, svojim konaním a postupom v predmetnej veci dopustila disciplinárneho previnenia.

Tento verdikt založil najmä na tom, že vo veci vedenej na x pod sp. zn. 5Co/72/2013, o určenie neplatnosti právneho úkonu a o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, kde JUDr. A. konala ako sudkyňa spravodajkyňa bolo rozhodujúcim posúdenie výkladu ustanovenia § 217 ods. 1 OSP, ktorý je sporný, v posudzovanom prípade sudkyňa prijala záver, že pokiaľ súd (odvolací) neodošle do 3 dní od vydania rozhodnutia o odvolaní spis prvého stupňa, doručí účastníkom konania rozhodnutie sám a v takom prípade 3 dňová lehota neplatí a je možné rozhodnutie vypracovať v 30 dňovej lehote, tak ako je upravené pri bežnom rozhodnutí.

K tomuto sa názorovo priklonil aj predseda senátu, ktorý vo veci sp. zn. 5Co/72/2013 predsedal, nakoľko nedal vypracovať sporné rozhodnutie inému členovi senátu, teda procesný postup sudkyne spravodajkyne JUDr. E. A, nepovažoval za nesprávny. Pokiaľ v žiadosti o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutia sudkyňa JUDr. A. neuviedla, že sa jedná o predbežné opatrenie, zo stanoviska vtedajšej predsedníčky krajského súdu vyplynulo, že mala vedomosť, že predlžuje lehotu na vyhotovenie rozhodnutia o predbežnom opatrení.

Pre posúdenie konania sudkyne z hľadiska preskúmania a vyhodnotenia času vypracovania rozhodnutia vo veci x sp.zn. 5Co/72/2013-241, ktorým súd dňa 28. februára 2013 nariadil predbežné opatrenie, a ktoré sudkyňa vyhotovila dňa 30. apríla 2013 vzal disciplinárny senát do úvahy aj to, že JUDr. A. sa podľa lekárskeho potvrdenia z 18. januára 2016 vydaného MUDr. A. E. od januára 2013 náhle zhoršil zdravotný stav, (recid. infekty DC – kombinovanej etiológie s komplikáciami, nutná ATB intervencia), v dôsledku čoho bola práceneschopná od 14. januára 2013 – 23. januára 2013, následne bol jej zdravotný stav

komplikovaný neuralgiou n.trigeminus 1. Dx, urgentne realizované CT a MR cielene, neurologické a ORL konzílium. Napriek komplexnej terapii nastala recidíva infekčného ochorenia neznámej etiológie, bola nutná práceneschopnosť pre opakovanú ATB intervencia s práceneschopnosťou od 2. apríla – 10. mája 2013), sérologicky verifikovaný Pertussis (čierny kašeľ). Všetky vyššie naznačené skutočnosti potom viedli disciplinárny senát k rozhodnutiu o oslobodení sudkyne JUDr. E. A. spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Rozhodnutie Disciplinárneho senátu sp.zn. 3 Ds 1/2014 z 19.01.2016 napadol odvolaním datovaným dňa 21.03.2016 x (odvolanie bolo doručené Disciplinárnemu senátu dňa 22.03.2016).V ňom konštatoval, že sa nestotožňuje so závermi disciplinárneho senátu, ktorý zdôvodnil napadnuté rozhodnutie len o výklad ustanovenia § 217 ods.1 OSP, odôvodnenie rozhodnutia považuje arbitrárne a nepreskúmateľné, keďže pri otázke spornosti výkladu § § 217 ods.1 OSP neuviedol akými zákonnými ustanoveniami sa riadil. V tomto smere poukázal na znenie § 211 ods.2 OSP, podľa ktorého ak tento zákon neustanovuje inak, odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa.

Ak odvolací súd rozhodol uznesením sp.zn. 5Co/72/2013-241, dňa 28. februára 2013 tak, že zrušil rozhodnutie x sp.zn. 9C/33/2012 zo dňa 17.01.2013 a sám rozhodol o nariadení predbežného opatrenia podľa § 75 OSP, bol povinný rozhodnutie v súlade s ods.9 tohto zákonného ustanovenia odoslať najneskôr do 3 dní od jeho nariadenia a túto lehotu nemožno predĺžiť. Iný výklad ustanovenia § 75 ods.9 OSP, ktorý produkovala disciplinárne stíhaná sudkyňa nie je správny aj s ohľadom na to, že vypracovanie rozhodnutia o nariadenom predbežnom opatrení v 30 dňovej lehote popiera význam tohto inštitútu, ktorý sa vyznačuje nutnosťou až neodkladnosťou rýchlej dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania.

Podľa odvolateľa sudkyňa JUDr. A. svojim procesným postupom v danej veci x sp.zn. 5 Co/72/2013 tvoriacom predmet disciplinárneho stíhania bezpochyby porušila svoju základnú povinnosť sudcu spôsobom obsiahnutým v skutkovej vete návrhu na začatie disciplinárneho konania. Neobstojí jej obrana, že po rozhodnutí čerpala dovolenku od 04.03.

do 08.03.2013 a zároveň od 28.02. do 02.04.2013 vykonávala prácu v domácom prostredí každý pondelok a piatok, lebo práceneschopná bola až od 02.04.2013 do 10.05.2013. I napriek predĺženej lehote na vyhotovenia rozhodnutia do 28.04.2013 (ktoré predĺženie lehoty nepovažuje odvolateľ za právne relevantné) rozhodnutie vypracovala sudkyňa až 30.04.2013, čo je doba 2 mesiacov po vydaní rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia, hoci bolo zákonnou povinnosťou predmetné rozhodnutie v zmysle § 75 OSP odoslať do 3 dní od jeho nariadenia.

Považujúc napadnuté rozhodnutie za vecne nesprávne navrhol x aplikovať procesný postup podľa § 131 ods.4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a § 321 ods.1 písm.a/, b/ Tr. por. per analogiam tak, aby odvolací disciplinárny senát rozhodnutie disciplinárneho senátu sp.zn. 3 Ds 1/2014 zo dňa 19.01.2016 zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu x sa písomným podaním zo dňa 11.04.2016 (doručené disciplinárnemu senátu dňa 13.04.2016) vyjadrila sudkyňa JUDr. E. A.. V tomto vyjadrení poukázala najmä na to, že zo zadováženého dôkazného súboru nemožno kvalifikovať jej konanie a postup vo veci x sp.zn. 5 Co/72/2013 ako zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu a to ani zavinenie úmyselné a ani zavinenie nedbanlivostné, čo podrobne odôvodnila skutočnosťami spočívajúcimi v jej zdravotnom stave, jej osobe a hlavne nejednoznačnosťou výkladu znenia § 217 ods.1 OSP pri rozhodovacej praxe súdov, ktoré v svojom súhrne vylučujú záver o naplnení obligatórnych znakov ustanovenia § 116 ods.1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Navrhla, aby odvolací disciplinárny senát odvolanie x proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu sp.zn. 3 Ds 1/2014 zo dňa 19.01.2016 zamietol.

Odvolací disciplinárny senát po predložení disciplinárneho spisu zistil, že x po doručení rozhodnutia disciplinárneho senátu sp.zn. 3 Ds 1/2014 dňa 09.03.2016 podal proti

nemu odvolanie dňa 22.03.2016, teda odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou v zmysle § 131 ods.1,2 citovaného zákona.

Odvolací disciplinárny senát po zistení splnenia podmienok na vykonanie odvolacieho disciplinárneho konania dňa 07.12.2017 za prítomnosti splnomocneného zástupcu navrhovateľa a právnej zástupkyne disciplinárne stíhanej sudkyne (JUDr. A. ospravedlnila riadne včas svoju neprítomnosť na nariadenom ústnom pojednávaní s akcentom na to, že je zastupovaná právnou zástupkyňou, a súhlasí s vykonaním odvolacieho disciplinárneho pojednávania v jej neprítomnosti) vykonal ústne pojednávanie, v rámci ktorého sa zástupca x vyjadril, že trvá na podanom odvolaní, jeho písomnom odôvodnení ako aj navrhovanom procesnom postupe odvolacieho disciplinárneho senátu. Prítomná právna zástupkyňa sudkyne rovnako zotrvala na všetkých doterajších prednesoch a poukázala na absenciu preukázania zavinenia, teda úmyslu smerujúceho k porušeniu ustanovení § 116 ods. 1, 2 zákona č. 385/2000 Z. z. konaním JUDr. E. A..

Odvolací disciplinárny senát postupujúc podľa § 131 ods.3, § 150 ods.1,2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozhodnutia, ako aj správnosť postupu konania Disciplinárneho senátu. Zistil, že procesným postupom disciplinárneho senátu nedošlo k porušeniu zákonného práva navrhovateľa a disciplinárne stíhanej sudkyne na riadny a spravodlivý proces, boli vykonané všetky známe a dostupné dôkazy potrebné pre riadne objasnenie a vyhodnotenie skutkového stavu v takom rozsahu, aby boli podkladom pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie.

Predovšetkým je potrebné konštatovať, že odvolací disciplinárny senát nemá žiadnych pochybností o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozhodnutia, lebo tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania, pričom z týchto výsledkov je jednoznačne a nepochybne preukázané, že konanie JUDr. E. A, nemožno skutkovo ani právne klasifikovať ako závažné disciplinárne previnenie v zmysle ustanovenia § 116 ods.2

písm.b/ v spojení s ustanovením § 116 ods.1 písm.a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Treba prisvedčiť hodnotiacemu resumé disciplinárneho senátu, že konanie sudkyne JUDr. E. A. v konaní x sp.zn. 5 Co/72/2013 a jej procesný postup ako sudkyne spravodajkyne nemožno zo zákonných hľadísk vymedzených v § 115, § 115a a § 116 ods.1 písm.a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov právne kvalifikovať ako zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu, ktoré by vyústilo do naplnenia zákonných znakov závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods.2 písm.b/ citovaného zákona, najmä v ňom obsiahnutej zvýšenej škodlivosti konania.

V tejto súvislosti dáva odvolací disciplinárny senát do pozornosti, že už v návrhu na začatie disciplinárneho konania je konštrukcia skutkovej vety návrhu postavená na tam uvedenom porušení povinností sudkyne vyslovene formálne bez uvedenia následku konania, a v dôvodoch návrhu nie je zistiteľné akým spôsobom je preukázané zavinené konanie sudkyne, ktorého škodlivosť je zvýšená vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné priťažujúce okolnosti.

Navrhovateľ síce v odôvodnení tohto návrhu a neskôr v rámci konania pred disciplinárnym senátom argumentoval, že inkriminované porušenie povinností sudcu spočíva v konaní rozpornom s ustanovením § 75 ods. 9, § 211 ods.2 a § 217 ods. 1 OSP, avšak akým konkrétnym spôsobom boli tieto ustanovenia zákona sudkyňou porušené nepreukázal z hľadiska najzákladnejšieho obligatórneho znaku vyžadovaného pre naplnenie zodpovednosti sudcu za disciplinárne previnenie a to je zavinenie a preukázanie kauzálneho nexu medzi konaním sudkyne a eventuálnym následkom tohto zavineného konania.

Pre prijatie záveru navrhovateľa o tom, že konanie sudkyne JUDr. E.A. možno v posudzovanom prípade subsumovať pod požadované obligatórne znaky závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods.1 písm.a/ a § 116 ods.2 písm.b/zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nepostačuje len konštatovanie o tom, že sú naplnené formálne znaky týchto ustanovení zákona, lebo tento záver opomína reflektovať a dôsledne vyhodnotiť doleuvedené významné skutkové a právne okolnosti, s ktorými sa disciplinárny senát v rámci svojho rozhodnutia racionálne, logicky a právne akceptovateľne vypořiadal. Tie v svojom súhrne vylučujú vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti tejto sudkyne za konanie, ktoré je predmetom disciplinárneho stíhania.

Podľa odvolacieho disciplinárneho senátu je tu primárne prítomná absencia prvku svojvoľnosti konania sudkyne pri procesnom postupe a aplikácii horeuvedených ustanovení zákona, nakoľko bolo preukázané, že sudkyňa pri výklade § 217 ods.1 OSP vychádzala z ustálenej aplikačnej a rozhodovacej praxe sudcov občianskoprávneho úseku x, ktorý predmetné ustanovenie zákona vykladal tak, že ak odvolací súd bude sám doručovať rozhodnutie, nevzťahuje sa na to lehota 3 dní, ale lehota 30 dní. Okolnosť takéhoto výkladu bola verifikovaná nielen vyjadrením vtedajšej predsedkyne označeného súdu JUDr. M. ale aj právnym názorom konajúceho predsedu senátu.

Sudkyňa JUDr. A. konala pri výkone svojich sudcovských povinností vo x sp.zn. 5 Co/72/2013 v dobrej viere, že neporušuje zákon, majúca za to, že má lehotu 30 dní na vypracovanie rozhodnutia a taktiež nemala za to, že porušením zákona nie je ani podanie žiadosti o predĺženie lehoty na vypracovanie rozhodnutia (o ktorú požiadala dňa 27.03.2013 a jej žiadosti bolo vyhovené do 28.04.2013) teda z jej strany sa nejednalo o vedomé a zavinené konanie smerujúce v konečnom dôsledku k porušeniu povinností sudcu. Naviac nemožno od hodnotenia procesného postupu sudkyne odizolovať okolnosť jej zdravotného stavu, pretože je podstatným determinantom posúdenia konania JUDr. A. Niet pochyb o tom, že v časovom období od 28.02.2013 do 30.04.2013 bola okrem čerpania dovolenky od 04.03. do 08.03.2013 práceneschopná od 02. 04. 2013 do 10. 05. 2013, čo sú faktory, znemožňujúce plnohodnotné plnenie sudcovských povinností. V tejto súvislosti je správny ďalší čiastkový záver

disciplinárneho senátu v tom, že nedodržanie predĺženej lehoty na vypracovanie rozhodnutia o 2 (dva) kalendárne dni z horeuvedených dôvodov nevyvolalo žiadny podstatný škodlivý následok (str. 9 prvý odsek rozhodnutia sp.zn. 3 Ds 1/2014).

Pre posledné uvedené skutočnosti a dôvody, ktoré boli podrobne analyzované a rozvedené na str. 3 až 9 rozhodnutia disciplinárneho senátu nemožno súhlasiť s odvolacími námietkami x, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné a arbitrárne, pretože prvostupňový disciplinárny senát sa dôsledne vyporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami a okolnosťami potrebnými pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie, pričom rozsah a kvalita vykonaného dokazovania vytvorili rámec takéhoto rozhodnutia.

Podľa právneho názoru odvolacieho disciplinárneho senátu nebola narušená kompaktnosť a relevantnosť právnej obrany (obhajoby) JUDr. E. A, o tom, že sa disciplinárneho previnenia, ktoré sa jej návrhom na začatie disciplinárneho konania kládlo za vinu nedopustila, pretože sudkyňa neprekročila dimenziu zákonných povinností sudcu ustanovené v § 2 ods.2 a § 30 ods.4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Pre vyššie uvedené dôvody preto rozhodol Odvolací disciplinárny senát spôsobom uvedeným vo výrokovej časti svojho rozhodnutia a odvolanie x ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave, 07. decembra 2017

**JUDr. František Ševčovič , v. r.
predseda Odvolacieho disciplinárneho senátu**

Vyhotovil:
JUDr. Jozef Švarc

Za správnosť:
Mgr. Zuzana Dimmelová